

[Jørgen Jørgensen.]

paa samme Maade som vi har gjort det i Rigsdagsudvalget, kan faa Lejlighed til at gennemdrøfte de Problemer, som rejser sig.

Jeg tror, at meget af den Misforstaaelse og Kritik, som har været fremme, vil kunne undgaas, naar dette i Fremtiden sker. Der er ingen, der mener, at en Lovgivning af denne Karakter kan undværes under de særlige Forhold, vi lever under nu, og derfor er det ogsaa naturligt, at alle Partier er enige om, at Loven bør forlænges. Men det, som har Betydning, det, der har Interesse, er, hvordan denne Lov administreres. Det maa, som alting ligger, være Ministerens Ansvar, men i jo højere Grad Ministeren vil være i Stand til at holde sig i Kontakt med Rigsdagen, des lettere tror jeg ogsaa det vil være for Ministeren at bære det Ansvar, det store Ansvar, som er forbundet med at administrere en Ordning, der griber saa dybt ind i alle Menneskers daglige Forhold, som denne Ordning gør.

Jeg kan i Tilslutning til det, jeg her har sagt, anbefale, at man stemmer for Lovforslaget, som jeg under de givne Forhold anser for en Nødvendighed. Jeg tror altsaa, at Drøftelserne ved Lovens Behandling her i Tinget har givet Grundlag for, at vi i Fremtiden i højere Grad fra Rigsdagens Side faar Lejlighed til at følge Lovens Administration og derigennem maaske ogsaa Mulighed for at afværge en Del af den Utilfredshed, som naturligt vil opstaa, naar man ikke har tilstrækkeligt Kendskab til de Forhold, der ligger til Grund for de Beslutninger, der bliver taget.

Arne Sørensen: Vi kan ogsaa fra vor Side give Tilslutning til Lovforslaget; saaledes som det nu uændret er kommet fra Udvalget. Da vi ikke har haft Lejlighed til at deltage i Udvalgsarbejdet, er der et Par Bemærkninger, jeg gerne vil tilføje.

Udvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, nævnte i sin Indledning, at alle de Partier, der havde deltaget i Udvalgsarbejdet, havde været enige om, at et saadant Instrument var nødvendigt, og jeg synes derfor, man maa beklage, at Socialdemokratiet og Kommunisterne har maattet være alene om at fremføre nogle Betragtninger om økonomisk Planlægning fremover som Mindretalsbetragtninger i Betænkningen. Det vilde efter vor Mening have været bedre, om der kunde have været et Samarbejde ogsaa fra borgerlig Side om saadanne Synspunkter. Vi har fremhævet det før og vil gerne fremhæve det igen, at vi tror ikke, man fra de borgerlige Partiers

Side og for de frie Erhverv, som er repræsenteret gennem disse Partier, vinder noget som helst ved en tilbageholdende Foreløbighed over for en Planlægning. Vi tror tværtimod, at hvis Handelsstanden, Industrien og Haandværket skal have de bedst mulige Betingelser under de givne Forhold, da vil disse Betingelser blive bedre, i jo højere Grad man gaar med ind i et saadant planlæggende Arbejde og derunder giver Udtryk for sin Opfattelse. Vi tror, som jeg har sagt det før, at det er uheldigt, at et Arbejde af denne Karakter faar Slagside ved nølende Foreløbighed fra borgerlig Side over for en Planlægningsinteresse fra socialistisk Side.

Med Hensyn til Spareplanen, som har været drøftet baade ved første Behandling og aabenbart ogsaa i Udvalget, kunde vi netop her tilføje et Par Bemærkninger, som falder sammen med de almindelige Betragtninger, jeg nu er kommet med. Saa vidt man kan bedømme det, har den Eksportberegning, som er blevet lagt til Grund for Spareplanen, været god og skulde kunne holde, men der er nogen Tvivl om, at den Beregning, man har lagt for Importen, kan holde i samme Grad. Vi er i Tvivl om, at den kan holde, naar det gælder Færdigvarer. Vi tror, der er afsat for lidt Spillerum for Færdigvarernes Vedkommende, og at Beregningen sandsynligvis vil blive sprængt; det vil jo igen sige, at hvis det skal gaa ud over Raavarer og Halvfabrikata, saa trænges der til en endnu mere effektiv Kontrol og Fordeling af disse Varer, hvis der ikke skal blive Utilfredshed og opstaa Ubehageligheder. Jeg synes, at netop over for denne Spareplan gælder den Betragtning, som er nævnt i den socialdemokratiske Mindretalsudtalelse, at Ofrene maa ikke være uden Perspektiv.

Saa vil jeg ogsaa gerne sige et Par Bemærkninger om de Tanker, som er fremkommet om et eventuelt permanent Udvalg til at drøfte disse Spørgsmaal med Ministeren og modtage Oplysninger om Administrationens Arbejde paa Grundlag af en saa vidt omfattende Bemyndigelseslov og den lige saa vidt omfattende Prislov. Jeg tror, det vilde være bedre, hvis man kunde faa saa mange af disse Drøftelser som muligt frem direkte i den offentlige Debat i Rigsdagen. Der har her været udtalt den Betænkkelighed, at man kunde komme til at sammenblande den udøvende og den lovgivende Magt i for høj Grad, men vi maa jo ikke glemme, eller rettere sagt, vi maa ikke lade, som om der ikke eksisterer en tredje Part i denne Sag, en Part, som jo spiller en ganske overordentlig stor Rolle, og fra hvis Side der foregaar en langt